

«تسلیم شوید تا کودکان تان از گرسنگی نمیرند!»

بعضی حکومت‌ها وقتی که می‌خواهند میل و خواسته‌شان را به مردمی در کشورهای دیگر (و حتی بعضی وقت‌ها در کشور خودشان) تحمیل کنند، از «تحریم غذایی» علیه آن‌ها استفاده می‌کنند. به عنوان مثال ایالات متحده‌ی آمریکا با تصمیم غیرمنصفانه‌ی شورای امنیت سازمان ملل، محاصره‌ی اقتصادی مرگباری را بر علیه عراق (که تحت سیطره‌ی دیکتاتوری صدام حسین بود) به کار گرفت.

این چنین شد که در سال ۱۹۹۸، ۶۰۰ هزار کودک عراقی بر اثر کمبود غذا و دارو در حال مرگ بودند و دنیس هلیدی (همکار ایرلندی کمک‌های بشردوستانه‌ی سازمان ملل متحد)، جرم ایالات متحده‌ی آمریکا در عراق را نسل‌کشی دانست. در واقع ایالات متحده در پی منافع اقتصادی و سیاسی خود، امیدوار بود که با افزایش رنج مردم عراق، آن‌ها قیام کنند و به این ترتیب، حکومت دیکتاتوری صدام سرنگون شود.

اما فقط حکومت‌ها نیستند که بر علیه مردم از سلاح غذا استفاده می‌کنند؛ بعضی از شرکت‌های چندملیتی نیز همین کار را می‌کنند. شرکت «نستله» که یکی از مهم‌ترین تولیدکنندگان محصولات غذایی جهان است، این جنایت را در حق کودکان شیلی انجام داده است. ماجرا از این قرار بود: «سالوادور آلنده»، رئیس‌جمهور مردمی و عدالت‌خواه، در انتخابات سال ۱۹۷۰ در شیلی به ریاست جمهوری برگزیده شد. او پزشک متخصص کودکان نیز بود و بلا‌ی کمبود پروتئین و ویتامین و نیز مشکلات بهداشت و سلامت کودکان سرزمین‌اش را کاملاً می‌شناخت. به همین خاطر، تصمیم داشت که یکی از نخستین اقدامات‌اش، «توزیع رایگان شیر» باشد. شرکت چندملیتی «نستله» در شیلی، از فروش شیرخشک برای بچه‌ها، ده‌ها میلیون دلار به دست می‌آورد و بر بازار کاملاً مسلط بود. همکاری نستله با آلنده کاملاً ضروری می‌نمود.

اقدامات گوناگون آلنده با هدف ایجاد استقلال و عدالت اجتماعی در شیلی، محدودکننده‌ی سودجویی‌های آمریکا و نیز بعضی از شرکت‌های چندملیتی بود. به همین دلیل، آمریکا تصمیم گرفت که به هر شیوه‌ی ممکن، دولت دموکراتیک شیلی و مردم‌اش را از پای درآورد. نستله نیز همسو با آمریکا و بسیاری از شرکت‌های مالی و بانکی و صنعتی چندملیتی غرب، شیلی را تحریم کرد.

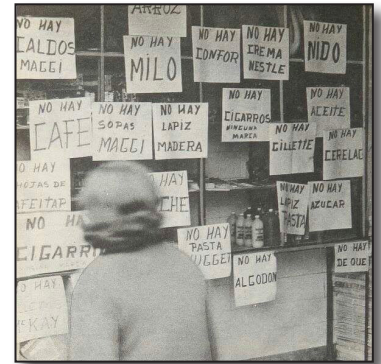
سالوادور آلنده

این فشارها، اجرای برنامه‌ی اصلاحات اجتماعی آینده را با مشکلات مالی بزرگی روبرو نمود. سرانجام در یازدهم سپتامبر ۱۹۷۳، سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) در شیلی، با همکاری افسران فاشیست ارتش به رهبری «آگوستو پینوشه»، کودتایی ترتیب داد. آینده و دوستانش اسلحه به دست گرفتند و مقاومت کردند. ساعت یازده صبح آینده برای آخرین بار از طریق رادیو با مردم‌اش سخن گفت و ساعت ۲/۵ بعد از ظهر کشته شد. پس از این، حکومت پینوشه به پشتیبانی آمریکا، سال‌ها، سرکوب خونین و کشتار و شکنجه‌ی هزاران دانشجوی دختر و پسر، روحانیون، روشنفکران، هنرمندان و کارگران سراسر کشور را در دستور کار خود قرار داد.

ژان زیگلر^۱، گزارشگر ویژه‌ی سازمان ملل متحد

مغازه‌ها، اسامی کالاها‌ی ناموجود را به دیوار می‌چسبانند.

ژنرال پینوشه (سمت راست تصویر) در کنار وزیر امور خارجه‌ی آمریکا، هنری کسینجر

«چون قیامت شود، منادی‌ای ندا دهد: «کجایند ستمگران و یاران آن‌ها؟ هر کسی که دواتی برای آنان لایقه کرده، یا سرکیسه‌ای را برای آنان بسته، یا قلمی برای آنان در مرکب فرو برده است. پس آنان را نیز با ستمگران محشور کنید.» پیامبر اکرم (ص)
 «اگر بنی‌امیه کسی را نمی‌یافتند که برایشان بنویسد و مالیات جمع‌آوری کند و برایشان بجنگد و در جماعت‌شان حاضر شود، هرگز نمی‌توانستند حق ما را سلب کنند.» امام صادق (ع)^۲

۱) برگرفته از کتاب «گفتگو با پسر در باره گرسنگی در جهان»، نوشته‌ی «ژان زیگلر»، ترجمه‌ی «مهدی ضرغامیان»، نشر ققنوس، ۱۳۹۱. ژان زیگلر، متخصص جامعه‌شناسی و استاد دانشگاه ژنو (سوئیس) و دانشگاه سوربن (فرانسه) است. او در حال حاضر، معاون کمیته‌ی مشورتی «شورای حقوق بشر سازمان ملل» نیز می‌باشد. طی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸، زیگلر از طرف سازمان ملل، «گزارشگر ویژه‌ی حق دسترسی به غذا» بود. زیگلر کتاب‌های متعددی دارد و این جمله‌ی او در سراسر جهان شناخته شده است: «کودکی که از گرسنگی می‌میرد، [در واقع] به قتل رسیده است.»
 ۲) میزان الحکمه، باب «ظلم».